

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

Tādu cilvēku aktīva integrācija, kuri ir atstumti no darba tirgus

P6_TA(2009)0371

Eiropas Parlamenta 2009. gada 6. maija rezolūcija par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus (2008/2335(INI))

(2010/C 212 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra paziņojumu par Komisijas ieteikumu par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus (COM(2008)0639),
- ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un it īpaši tā 99., 137. un 141. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ieteikumu 2008/867/EK par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 1992. gada 24. jūnija ieteikumu 92/441/EEK par kopējiem kritērijiem saistībā ar pietiekamiem resursiem un sociālo palīdzību sociālās aizsardzības sistēmās ⁽²⁾,
- ņemot vērā Prezidentūras secinājumus pēc Eiropas Padomes 11.-2008. gada 12. decembra tikšanās Briselē,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 13. februāra paziņojumu par priekšlikumu kopīgajam ziņojumam par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju 2009. gadā (COM(2009)0058) un ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 24. februāra darba dokumentu attiecībā uz ziņojumu par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju 2008. gadā; valstu profildokumentu (SEC(2009)0255),
- ņemot vērā tā 2006. gada 30. novembra rezolūciju par invalīdu stāvokli paplašinātajā Eiropas Savienībā — Eiropas rīcības plāns 2006.–2007. gadam ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 6. septembra rezolūciju par iedzīvotāju garīgās veselības uzlabošanu — veidojot Eiropas Savienības stratēģiju par garīgo veselību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā panākumus, kas Eiropas Savienībā gūti vienādu iespēju un nediskriminācijas jomā attiecībā uz Direktīvas 2000/43/EK un Direktīvas 2000/78/EK transponēšanu,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par bēgļa statusu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attīksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 307, 18.11.2008., 11.lpp.⁽²⁾ OV L 245, 26.8.1992., 46. lpp.⁽³⁾ OJ C 316 E, 22.12.2006., 370. lpp.⁽⁴⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 148. lpp.⁽⁵⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

- ņemot vērā Prezidentūras secinājumus pēc Eiropas Padomes 15.-2002. gada 16. marta tikšanās Barselonā,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 17. oktobra paziņojumu par sociālās aizsardzības modernizēšanu, lai panāktu lielāku sociālo taisnīgumu un ekonomisko kohēziju — no darba tirgus atstumtu cilvēku aktīvas sociālās integrācijas pastiprināšanu (COM(2007)0620) un Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par sociālās integrācijas veicināšanu un nabadzības, tostarp bērnu nabadzības, apkarošanu ES ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas sociālo partneru ieteikumus 2007. gada 18. oktobra ziņojumā “Eiropas darba tirgus galvenās problēmas — Eiropas sociālo partneru kopīga analīze”,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 26. februāra paziņojumu “Sociālās realitātes analīze — starpposma ziņojums 2007. gada pavasara Eiropadomes sanāksmei” (COM(2007)0063) un Parlamenta 2007. gada 15. novembra rezolūciju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija “paziņojumu par atjauninātu sociālo programmu — iespējām, pieejamību un solidaritāti 21. gadsimta Eiropā” (COM(2008)0412) un Parlamenta 2009. gada 6. maija rezolūciju ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 12. oktobra paziņojumu par valsts finanšu ilgtermiņa ilgtspējību Eiropas Savienībā (COM(2006)0574) un Parlamenta 2008. gada 20. novembra rezolūciju par sociālās drošības sistēmu un pensiju nākotni — to finansēšanu un tendencēm uz individualizāciju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 22. aprīļa deklarāciju par bezpajumtniecības uz ielām izbeigšanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību visiem ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Lēmumu Nr. 1098/2008/EK par Eiropas gadu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību (2010. gads) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 19. februāra rezolūciju par sociālo ekonomiku ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Ieteikumu Nr. 2006/962/EK par pamatprasmēm mūžizglītībā ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Lēmumu Nr. 1720/2006/EK, ar ko izveido rīcības programmu mūžizglītības jomā ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 16. janvāra rezolūciju par pieaugušo izglītību. Mūžu dzīvo — mūžu mācies ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Lisabonas līgumam pievienoto protokolu par vispārējas nozīmes pakalpojumiem ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0467.

⁽²⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 463.lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0370.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0556.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0163.

⁽⁶⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 298, 7.11.2008., 20. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0062.

⁽⁹⁾ OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 327, 24.11.2006., 45. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 46. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 306, 17.12.2007., 158. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A6-0263/2009),
- A. tā kā aktīva integrācija nedrīkst aizstāt sociālo integrāciju, jo neaizsargātām grupām, kas nav spējīgas piedalīties darba tirgū, ir tiesības uz cilvēka cienīgu dzīvi un pilnīgu līdzdalību sabiedrības dzīvē, un tā kā tādēļ jānodrošina minimālo ienākumu un augstvērtīgu sociālo pakalpojumu pieejamība neatkarīgi no cilvēka spējas piedalīties darba tirgū;
- B. tā kā aktīva integrācija ir saistīta ne tikai ar cilvēka spējām, bet arī veidu, kādā sabiedrība ir organizēta; tā kā tādēļ ir jānorāda arī uz strukturāliem atstumtības iemesliem, tostarp diskrimināciju un neatbilstošu pakalpojumu nodrošināšanu;
- C. tā kā acīmredzama atstumtība no darba tirgus drīzāk ir nepietiekamu cienīgas nodarbinātības iespēju, nevis personas centienu trūkuma rezultāts;
- D. tā kā integrācija darba tirgū nedrīkst būt priekšnosacījums tiesībām uz minimāliem ienākumiem un augstvērtīgu sociālo pakalpojumu pieejamībai; ievērojot to, ka minimāli ienākumi un augstvērtīgu sociālo pakalpojumu pieejamība ir nepieciešami priekšnosacījumi integrācijai darba tirgū,
- E. tā kā cilvēki, kas ir atstumti no darba tirgus, bieži ir personas ar dažādām un sarežģītām vajadzībām, grūtībām vai trūkumiem — piemēram, ilgtermiņa atkarība no zemiem vai neatbilstīgiem ienākumiem, ilgtermiņa bezdarbs, zems izglītības līmenis un anafalbētisms, augšana sociāli neaizsargātā ģimenē, invaliditāte, slikta veselība, dzīvošana vidē ar daudziem nelabvēlīgiem faktoriem, nedroši dzīves apstākļi un bezpajumtniecība, rasisms un diskriminācija — un tā kā tādēļ integrācijas stratēģijām ir jāatspoguļo šo atstumto cilvēku dažādība;
- F. tā kā sociālā atstumtība un atstumtība no darba tirgus nopietni ietekmē attiecīgo cilvēku garīgo veselību un ilgstoši nenodarbinātiem cilvēkiem draud lielāks risks iegrimt depresijā un iegūt citus garīgās veselības traucējumus;
- G. tā kā cilvēkiem, kas ir atstumti no darba tirgus, ir ļoti nepieciešama profesionālā izglītība gan tāpēc, ka viņiem nav pietiekamas skolas izglītības, gan tāpēc, ka viņi ilgstošās atstumtības no darba tirgus dēļ nav efektīvi izmantojuši savu izglītību;
- H. tā kā nosacītība politikas aktivizēšanā bieži ietekmē visneaizsargātākās personas un tā kā ir jāuzrauga tās sekas un jānovērš negatīvā ietekme uz neaizsargātām grupām;
- I. tā kā aktīvas integrācijas pasākumiem ir jābūt saskaņotiem ar ES mērķiem, kas attiecas uz nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanu;
- J. tā kā lielāko daļu mājāsaimniecību vada sievietes un lielākā daļa vientuļo vecāku un aprūpētāju ir sievietes; tā kā aktīvas integrācijas politika prasa īstenot visaptverošu pasākumu kompleksu, lai iedrošinātu sievietes, kas ir atstumtas no darba tirgus, gūt patiesu labumu no aktīvas integrācijas stratēģijām; tā kā sieviešu situācija darba tirgū ir tiešā veidā saistīta ar nabadzību, kuras iemesls ir vecums un kura galvenokārt skar sievietes;
- K. tā kā ekonomikas lejupslīdes un bezdarba pieauguma laikā pastāv risks, ka var ievērojami pieaugt atlaisto cilvēku skaits, tādējādi vēl vairāk palielinot to cilvēku daudzumu, kuri jau cieš no nabadzības un tiek atstumti no darba tirgus, jo īpaši attiecībā uz neaizsargātākajām sabiedrības grupām, piemēram, sievietēm, vecāka gadagājuma cilvēkiem, invalīdiem; tā kā tādēļ ir būtiski, ka sociālo integrāciju un ar to saistīto darba tirgus politiku īsteno saistībā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanās plānu, izmantojot integrētu un saskaņotu pieeju; tā kā daļa valsts līdzekļu būtu jāizmanto, lai uzturētu un uzlabotu sociālās, veselības un izglītības investīcijas un citus būtiskus sociālos un vispārējās intereses pakalpojumus;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

- L. tā kā viedoklis, ka labākais veids, kā netikt atstumtam, ir sākt strādāt, var būt efektīvs tikai tad, ja darbs ir pastāvīgs, augstas kvalitātes un ar atbilstošu atlīdzību; tā kā princips par vienlīdzīgu samaksu vienlīdzīga darba gadījumā joprojām tiek īstenots nepietiekami;
- M. tā kā ģimenes aprūpētāji sniedz aprūpes, izglītības un atbalsta pamatpakalpojumus ārpus nodarbinātības sistēmas, nesāņemot ienākumus vai sociālās tiesības, un viņiem nav tiesību atgriezties darba tirgū un saņemt atzinību par prasmēm, kuras viņi ieguvuši vai pilnveidojuši, aprūpējot ģimeni,
1. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas Ieteikuma 2008/867/EK pamatā ir Ieteikums 92/441/EEK, kurā atzīst cilvēka pamattiesības uz pietiekamiem resursiem un palīdzību, lai dzīvotu cilvēka cienīgu dzīvi, un kurā nosaka kopējus principus šādu tiesību ieviešanai; atbalsta vispārējos principus un praktiskās pamatnostādnes, kas ietvertas Ieteikumā 2008/867/EK par aktīvas integrācijas stratēģiju, kuras pamatā ir trīs pīlāri, proti, atbilstošs ienākumu atbalsts, integrēts darba tirgus un pieeja kvalitatīviem pakalpojumiem; īpaši norāda, ka jebkura aktīvas integrācijas stratēģija ir jāveido, pamatojoties uz šādiem principiem — personas tiesībām, cieņu pret cilvēka cienīgu dzīvi un nediskriminācijas, vienlīdzīgu iespēju un dzimumu līdztiesības principiem; darba tirgus integrācijas veicināšanu, apvienotu ar pilnīgu līdzdalību sabiedrības dzīvē; kvalitātes, atbilstības un pieejamības principu īstenošanu visos trijos pīlāros;
 2. piekrīt Padomei, ka Ieteikuma 92/441/EEK ieviešana jāuzlabo attiecībā uz minimāliem ienākumiem un sociālo pārvietošanu; piekrīt, ka ar sociālo palīdzību jānodrošina atbilstoši minimālie ienākumi cilvēka cienīgai dzīvei vismaz tādā līmenī, kas ir augstāks par “nabadzības apdraudētu” līmeni un pietiekams, lai novērstu cilvēku nonākšanu nabadzībā, un piekrīt, ka ir jāuzlabo pabalstu saņemšana;
 3. atzinīgi vērtē Eiropas Kopienų Tiesas 2008. gada 17. jūlija lēmumu Lietā Nr. C-303/06 par aprūpētājiem, kas cieš no diskriminācijas biedrošanās dēļ; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka aprūpētāji tiek pasargāti no šādas diskriminācijas attiecībā uz darba tirgus pieejamību, un mudina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek ievērots Tiesas spriedums;
 4. aicina dalībvalstis ieviest atbilstošu ienākumu atbalstu, lai apkarotu nabadzību un sociālo atstumtību; norāda uz atbilstošu minimālo ienākumu līmeņa noteikšanu, kura pamatā ir Ieteikums 92/441/EEK un 2008/867/EK un kuram jābūt atbilstīgam, pārredzamam, visiem pieejamam un ilgtspējīgam;
 5. uzskata, ka ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Komisija un dalībvalstis efektīvi īstenotu Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, lai nodarbinātībā un profesionālajā darbībā novērstu diskrimināciju reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ;
 6. uzsver savu prasību Padomei panākt vienošanos par ES mērķi attiecībā uz to, ka gadījumā, ja tiek pārtraukts algots darbs, minimālo ienākumu shēmas un uz iemaksām pamatotas pabalstu shēmas nodrošina ienākumu atbalstu vismaz 60 % apmērā no valsts vidējiem ienākumiem uz vienu iedzīvotāju, turklāt panākt vienošanos par šā mērķa sasniegšanas grafiku visās dalībvalstīs;
 7. atzīst, ka sociālās palīdzības un darba tirgus savstarpējā iedarbība ir sarežģīta, jo īpaši, kad pieejamais darbs ir īstermiņa, sezonāls, nedrošs vai nepilnas slodzes un kad tiesību nosacījumi un sociālās aizsardzības sistēmas vai nodokļu robežlikmes var radīt šķēršļus apmaksāta darba pieņemšanai, un sociālās palīdzības sistēma nav pietiekami elastīga, lai reaģētu; tādēļ mudina izveidot sistēmas, kas efektīvi atbalsta cilvēkus pārejas periodā, nevis soda vai atņem viņiem palīdzību, tikko viņi sāk strādāt algotā darbā;
 8. norāda uz to, ka ir svarīgi noteikt labklājības pabalstus neaizsargātām personām, kas ir spējīgas strādāt; tomēr norāda, ka šādi pabalsti saskaņā ar subsidiaritātes principu ir dalībvalstu pārziņā;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

9. norāda, ka atbilstoša ienākumu atbalsta saņēmējiem un viņu ģimenes locekļiem būs iespēja izvairīties no nabadzības riska un kļūt par aktīviem pilsoņiem, kas sniedz savu ieguldījumu sociālajā un ekonomiskajā dzīvē, kā arī paaudžu solidaritātē;
10. ierosina dalībvalstīm aktīvi izskatīt minimālās algas noteikšanas politiku, lai nepieļautu “strādājošu nabadzīgo” skaita palielināšanos un veicinātu uzskatu, ka darbs ir reāla iespēja no darba tirgus atstumtajiem;
11. uzskata — lai panāktu aktīvu integrāciju, ir jāmazina Kopienas reģionu un teritoriju nevienlīdzība, veicot paātrinātu to teritoriju rehabilitāciju, kuras skārusi ekonomiskā krīze, un attīstot lauku reģionus;
12. aicina dalībvalstis rīkoties, lai cīnītos pret nelegālo jeb “slēpto” nodarbinātību, kas liedz attiecīgajām personām pieeju noteiktām sociālām iestādēm un pakalpojumiem;
13. pieprasa, lai šāda aktīvas integrācijas politika būtu:
- saskaņota ar dzīves cikla pieeju izglītības, mūžizglītības, sociālās un nodarbinātības politikai;
 - īpaši sagatavota, mērķtiecīga un atbilstīga vajadzībām;
 - balstīta uz integrētu pieeju un orientēta uz līdzdalību un
 - tāda, kurā tiek ievēroti priekšnosacījumi, kas ir būtiski, lai pieļautu līdzdalību, neradot nosacījumus, kas apdraud minimālos iztikas ienākumus;
14. aicina Komisiju izskatīt visu izmaksu aprēķinus aktīvas un sociālas integrācijas jomā, jo pieredze rāda, ka savlaicīgi ieguldījumi un profilaktiska rīcība var mazināt sabiedrības vispārējās izmaksas ilgākā laika posmā; atzinīgi vērtē to, ka lēmumā 2008/867/EK ir ierosināts attiecīgi palielināt investīcijas sociālās integrācijas jomā;
15. uzskata, ka dalībvalstu pienākums ir nodrošināt papildu mērķtiecīgus pabalstus nelabvēlīgām sabiedrības grupām (piemēram, cilvēkiem ar veselības traucējumiem vai hroniskām slimībām, vientuļiem vecākiem vai mājsaimniecībām, kurās ir daudz bērnu), lai segtu papildu izmaksas, cita starpā, saistībā ar individuālo atbalstu, īpaša aprīkojuma izmantošanu un medicīnisko un sociālo aprūpi, nosakot, cita starpā, daudz pieejamākas zāļu cenas mazāk aizsargātām sociālajām grupām; uzsver nepieciešamību nodrošināt pienācīgus invaliditātes un vecuma pensijas līmeņus;
16. īpaši ņemot vērā cilvēku bieži vien sarežģītās vajadzības, piekrīt, ka ir jāgatavo un jāveic speciāli aktīvas integrācijas pasākumi, ar kuriem apvieno minimālos ienākumus, integrāciju darba tirgū un sociālos pakalpojumus, un jāpievērš uzmanība savlaicīgai atpazīšanai un profilaktiskai rīcībai, un ka prioritāte jāpiešķir visneaizsargātākajiem;
17. uzskata, ka, izstrādājot un īstenojot šādus pasākumus, jāņem vērā to personu viedoklis, kurām šie pasākumi ir paredzēti; aicina dalībvalstis atbalstīt sociālo nevalstisko organizāciju pilnvaru paplašināšanu, lai atvieglotu šo organizāciju dalību integrācijas politikas noteikšanā un īstenošanā;
18. aicina dalībvalstis izstrādāt konstruktīvāku pieeju narkotiku apkarošanas politikai, īpašu uzmanību pievēršot atkarības novēršanai, ārstēšanai un izglītošanai par to, nevis kriminālsankcijām;
19. aicina neizslēgt cilvēkus ar garīgās veselības vai mācīšanās traucējumiem no sabiedrības, veicināt garīgo veselību un labsajūtu, novērst garīgos traucējumus, kā arī palielināt līdzekļus ārstēšanai un aprūpei;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

20. uzskata — tādēļ, ka ar atstumtību saistītās problēmas daudzos gadījumos pastāv jau agros dzīves gados, profilaktiska rīcība ir svarīga, lai agrā vecumā atpazītu tos bērnus un jauniešus, kuri visvairāk pakļauti riskam, krietnu laiku pirms viņi pamet skolu un apmācības; atzīmē, ka jauni cilvēki, kas ir izslēgti no skolas, ir visvairāk pakļauti antisociālai un kriminālai uzvedībai, apgrūtinot sev iespējas iekļūt darba tirgū vēlākā dzīves posmā; uzskata, ka plašs ieinteresēto personu dialogs un atbalsts profilaktiskai rīcībai un sociālie pakalpojumi, lai uzlabotu iespējas neaizsargātiem bērniem un jauniešiem, ir būtiski nosacījumi veiksmīgai integrācijas politikai; uzsver arī to atstumtības problēmu nozīmi, kuras ietekmē vecāka gadagājuma cilvēkus, kas zaudē darbu un nevar atgriezties darba tirgū;

21. uzskata, ka nopietni jāņem vērā to jauniešu vajadzības, kuri pirmoreiz meklē darbu, un valsts līmenī jāveic pasākumi, ar ko var veicināt pāreju no izglītības uz darba tirgu; turklāt uzskata, ka strukturēts dialogs ar jaunatnes organizācijām nepārtraukti ir jāpieskaņo ES un dalībvalstu iestāžu darbam;

22. aicina dalībvalstis aktīvāk risināt aprūpētāju problēmas, tostarp attiecībā uz tiesībām brīvi izvēlēties, vai viņi vēlas kļūt par aprūpētāju, un attiecībā uz nodrošinātās aprūpes apjomu, iespēju apvienot aprūpi ar algotu darbu, kā arī pieeju sociālā nodrošinājuma shēmām un pensijām, lai izvairītos no nabadzības, ko var radīt aprūpes uzņemšanās;

23. atzinīgi vērtē, ka ir atzīta vajadzība nodrošināt vispārēju piekļuvi pieejamiem un augstvērtīgiem sociālajiem pakalpojumiem, kas ir pamattiesības un Eiropas sociālā modeļa būtisks elements, kā arī veicināt strādājošo personu apgādību un Ieteikumā 2008/867/EK noteikto principu ievērošanu; uzskata, ka šādos sociālajos pakalpojumos ietilpst finansiāli pieejamas pastāvīgas dzīvesvietas, sabiedriskā transporta, pirmā līmeņa profesionālās izglītības un veselības aprūpes nodrošināšana, kā arī piekļuve finansiāli pieejamiem energoapgādes un citu tīklu pakalpojumiem; atzīmē, ka ir jāpanāk progress attiecībā uz vispārēju pienākumu nodrošināt vispārējas nozīmes pakalpojumus; uzskata, ka ir jāizstrādā rīcības plāns, lai sagatavotu ES pamatdirektīvu par vispārējas nozīmes pakalpojumiem nolūkā garantētu šā pienākuma izpildi; atzīmē, ka progress Barselonas mērķu sasniegšanā attiecībā uz finansiāli pieejamu, augstas kvalitātes bērnu aprūpes nodrošināšanu joprojām ir nepietiekams un tas ir jāveicina, lai aprūpi attiecinātu uz visiem bērniem sākmizglītības posmā; atzīmē, ka aprūpes vajadzības arī citiem no aprūpes atkarīgajiem nav pietiekami apmierinātas un tās būtu jāpakļauj līdzīgam procesam;

24. uzskata, ka jautājuma risināšanai, kas saistīts ar cilvēku diskriminēšanu attiecībā uz preču, pakalpojumu un iestāžu pieejamību, ir galvenā nozīme integrācijas nodrošināšanā, tāpēc atzinīgi vērtē priekšlikumu par visaptverošu direktīvu diskriminācijas apkarošanai ārpus nodarbinātības jomas vecuma, invaliditātes, seksuālās orientācijas un reliģijas vai pārliecības dēļ;

25. mudina dalībvalstis apsvērt domu par iepriekš noteiktiem sociāliem tarifiem mazāk aizsargātām grupām, piemēram, elektroenerģijas un sabiedriskā transporta jomā, kā arī iestādēm, kurās var saņemt mikrokredītu, lai veicinātu aktīvu integrāciju, kā arī bezmaksas veselības aprūpi un izglītību cilvēkiem, kas nonākuši materiālās grūtībās;

26. aicina dalībvalstis palielināt krājaizdevu sabiedrību profilu, kas palīdzētu piedāvāt personām drošu un reglamentētu vidi, lai varētu iekrāt un aizņemties naudu un risināt aizvien problemātiskāku personīgo parādu jautājumus; aicina dalībvalstis nodrošināt, lai cilvēkiem būtu tiesības atvērt bankas kontu par saprātīgu cenu, jo bankas konta atvēršana ir būtisks līdzeklis līdzdalībai gan ekonomiskajā, gan sociālajā dzīvē;

27. aicina dalībvalstis sniegt papildu atbalstu invalīdiem, lai nodrošinātu viņiem piekļuvi darba tirgum un palīdzību darbā; aicina visas dalībvalstis, kas vēl to nav izdarījušas, parakstīt un ratificēt ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un tās fakultatīvo protokolu; norāda, ka dalībvalstīm būtu jānosaka atbilstošas procedūras un struktūras ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām efektīvu īstenošanu to teritorijā;

28. uzskata, ka jaunieši saskaras ar īpašiem šķēršļiem aktīvai integrācijai, tostarp nepamatotu diskrimināciju vecuma dēļ un grūtībām attiecībā uz pieeju finansiāli pieejamām profesionālās apmācības shēmām;

29. atzinīgi vērtē invalīdu neievietošanu speciālās iestādēs, taču atzīmē, ka šajā sakarībā ir vajadzīgs kvalitatīvs vietējās kopienas atbalsts un atbilstīgs aprūpes pakalpojumu līmenis, atbalstot patstāvīgu dzīvošanu, tiesības uz individuālu palīdzību, tiesības kontrolēt personīgo budžetu un pilnvērtīgu līdzdalību dalībvalstu sabiedriskajā dzīvē;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

30. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pietiekamus līdzekļus, lai garantētu pieeju mūžizglītības programmām, kas būtu veids, kā ierobežot, piemēram, vecāka gadagājuma cilvēku atstumšanu no nodarbinātības un veicināt viņu nepārtrauktu līdzdalību sabiedrības, kultūras un pilsoniskajā dzīvē;
31. uzskata, ka ir aktīvāk jārisina problēmas, kas saistītas ar vardarbību ģimenē un pret bērniem un vecāka gadagājuma cilvēkiem vērstu vardarbību;
32. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka pilnībā, attiecīgi un efektīvi īsteno pašreizējos Kopienas tiesību aktus par dzimumu līdztiesību, vienlīdzību kopumā un nediskrimināciju; prasa paplašināt un izpildīt šajos tiesību aktos noteiktās prasības, lai likvidētu šķēršļus nodarbinātībai, profesionālajai izglītībai un apmācībai;
33. uzskata, ka augstas kvalitātes izglītība ir būtisks priekšnoteikums sekmīgai nodarbinātībai un integrācijai nākotnē; aicina Komisiju un dalībvalstis paplašināt tiesību aktus par valsts izglītību, lai novērstu jebkādas šķēršļus izglītībai, nodrošinot integrētu un visiem pieejamu izglītību; uzskata, ka personām, kas ilgstoši bijušas atstumtas no darba tirgus, ir jābūt iespējām pilnvērtīgāk izmantot tiesības uz mūžizglītības finansējumu, jo īpaši attiecībā uz pamatprasmēm;
34. aicina Komisiju un dalībvalstis piemērot dzimumu līdztiesības integrēto pieeju visā aktīvas integrācijas stratēģijā;
35. uzskata, ka apmācības piedāvājumos vajadzētu ņemt vērā attiecīgo personu vajadzības un tiem vajadzētu būt piemērotiem šīm vajadzībām; aicina veikt apmācības un integrācijas pasākumus, kas ir vērsti uz mērķi, nevis standartiem, kuros bieži netiek ņemtas vērā invalīdu un to cilvēku vajadzības, kuri rūpējas par invalīdiem vai personām ar veselības traucējumiem; norāda uz Eiropas Sociālā Fonda (ESF) un EQUAL iniciatīvas paraugpraksi attiecībā uz vajadzībām atbilstīgas apmācības pieeju tiem, kas ir atstumti no darba tirgus, atzīstot nedokumentētas prasmes un prasmes, kas iegūtas neformālā izglītībā;
36. iesaka uzlabot izglītības kvalitāti un integrēt darba tirgus un sociālās līdzdalības kritērijus izglītības sistēmās, kā arī mazināt nevienlīdzību attiecībā uz pieeju visu veidu izglītībai un piedāvātās izglītības kvalitāti;
37. uzskata, ka apmācībai būtu jānodrošina tas, ka personas zina savas tiesības un pienākumus darbā, tostarp, attiecībā uz pareizu sagatavošanos darba drošības un aizsardzības jomā, un tiesības piedalīties arodbiedrībās, kā arī saņemt informāciju un konsultācijas un tiesības uz mūžizglītību un apmācību;
38. norāda, ka, izmantojot radošas pieejas no darba tirgus atstumto personu sagatavošanai pakāpeniskai piekļuvei darba tirgum, pastāv risks, ka finansējums var tikt atņemts par labu konkrētākai pieejai, kas balstīta uz viegli saskaitāmiem rezultātiem; tādēļ aicina Komisiju uzlabot struktūrfondu un jo īpaši ESF finansējumu augšupējām pieejām un to rādītāju izstrādi, kuri ļauj noteikt progresu sociālās un aktīvās integrācijas jomā, lai atbalstītu jaunus pamatierosinājumus aktīvas integrācijas veicināšanai, kas ir viens no sociālās integrācijas mērķiem, kuri uzsvērti kā daļa no Lisabonas struktūrfondu mērķfinansējuma, uzlabot ierosināto finansējumu sociāliem jauninājumiem, kā arī citas finansējuma iespējas;
39. atzīmē, ka demogrāfiskajā situācijā notiekošo izmaiņu dēļ ir aprēķināts, ka 2030. gadā aktīvo un neaktīvo cilvēku attiecība būs 2:1; aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt aktīvas integrācijas politiku, lai nodrošinātu, ka aprūpētāji, no kuriem daudzi būs spiesti pamest darba tirgu aprūpes pienākumu dēļ, neciestu vēlākos gados;
40. norāda uz vajadzību veidot integrējošu darba tirgu kā jebkuras aktīvas integrācijas stratēģijas pamatu, darba tirgu ar pienācīgiem darba apstākļiem un darba dažādību visiem darbiniekiem, ņemot vērā dažādu darbavietu vajadzības, individuālā darba veicēju prasības, darba veida un laika modeļus, prasmju atšķirīgos līmeņus un dažādās vajadzības, kas saistītas ar ģimenes, privātās un profesionālās dzīves apvienošanu; atzīmē, ka augstas kvalitātes nodarbinātībai ir būtiska nozīme darba mūža pildzināšanas veicināšanā;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

41. aicina dalībvalstis veicināt konkurētspējīgu darba tirgu, īpašu uzmanību pievēršot valsts un privāto sociālās aizsardzības sistēmu pilnveidošanai par saprātīgām izmaksām, dodot iespēju attiecīgajām personām, tostarp etnisko minoritāšu pārstāvjiem, mazināt risku tikt atstumtiem no darba tirgus;
42. aicina dalībvalstis izmantot paņēmienus un līdzekļus, lai motivētu visus dalībniekus radīt integrējošu darba tirgu un uzlabot to personu iesaistīšanos, kuras ir atstumtas no darba tirgus; norāda uz instrumentiem vietējā sociālā dialoga, finansiālo prēmiju, nodokļu labumu un sociālās ekonomikas attīstības kontekstā; atzinīgi vērtē Komisijas ieteikumu nodrošināt atbalstu sociālajai ekonomikai kā būtiskam sākotnējā darba avotam nelabvēlīgā situācijā esošu cilvēku grupām;
43. norāda, ka vietējām un reģionālajām iestādēm ir trīskārša loma aktīvas integrācijas veicināšanā — tās funkcionē kā darba devējas, ekonomiskās attīstības un nodarbinātības veicinātājas un sabiedrisko pakalpojumu, tostarp pakalpojumu visneaizsargātākajām grupām, sniedzējas; aicina dalībvalstis izveidot tīklus reģionālā un vietējā līmenī, lai konsultētu cilvēkus un ieteiktu viņiem, kur vērsties pēc palīdzības par pieeju darba tirgum, kā arī specifiskiem sociālajiem pakalpojumiem (piemēram, sociālo pabalstu shēmām, veselības, garīgās veselības un sociālās aprūpes pakalpojumiem un profesionālo apmācību) atbilstoši viņu konkrētajai situācijai;
44. pauž stingru pārliecību, ka ir jādara daudz vairāk, lai likvidētu šķēršļus attiecībā uz patvēruma meklētāju integrāciju; aicina dalībvalstis rīkoties, lai izbeigtu patvēruma meklētāju atkarību no pabalstiem, ļaujot viņiem strādāt, un aicina apdomāt likumīgāku imigrācijas ceļu izstrādi;
45. mudina visas dalībvalstis nodrošināt tādas patvēruma politikas īstenošanu, kuras pamatā ir cilvēktiesību ievērošana saskaņā ar Konvenciju par bēgļa statusu un citiem attiecīgajiem tiesību aktiem par cilvēktiesībām;
46. atzīst, ka cilvēku tirdzniecība rada milzīgas ciešanas un sociālo atstumtību, un aicina dalībvalstis darīt vairāk, lai ieviestu pret cilvēku tirdzniecību un diskrimināciju vērstus tiesību aktus, reintegrētu tirdzniecības upurus sabiedrībā un jo īpaši parakstītu, ratificētu un īstenotu Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību;
47. mudina Komisiju un dalībvalstis noraidīt maldinošo ekonomiskās migrācijas sapludināšanu ar patvēruma meklēšanu un ekonomiskās migrācijas un patvēruma meklēšanas sapludināšanu ar nelegālo imigrāciju;
48. uzskata, ka cilvēku ieslodzīšana, nepiedāvājot viņiem atbilstīgas rehabilitācijas un izglītības iespējas, rada šķēršļus integrācijai un bieži vien pastiprina sociālo atstumtību, bezdarbu un noziedzību;
49. pauž stingru pārliecību, ka obligātā pensionēšanās vecuma saglabāšana ir šķērslis aktīvai integrācijai un piespiež daudzus cilvēkus, kas varbūt vēlas turpināt strādāt, bez iemesla atstāt darba tirgu;
50. aicina Komisiju rūpīgi koordinēt politikas procesu saistībā ar aktīvu integrāciju, jo īpaši attiecībā uz augstvērtīgiem sociāliem pakalpojumiem, uz brīvprātības pamata attīstot vispārējas intereses augstvērtīgus sociālos pakalpojumus, un nekavējoties izpētīt visus iespējamus veidus, kā noskaidrot juridisko kontekstu tam, kas ir vispārējas nozīmes sociālo pakalpojumu darbības pamatā, un nodrošināt tos ar tiesisko regulējumu, kas tiktu izmantots kā atsaucis punkts, jo īpaši attiecībā uz likumdošanas instrumentu, tostarp pamatdirektīvas, pieņemšanu;
51. uzsver neseno prasību Komisijai un Padomei noteikt mērķus attiecībā uz nabadzības (nabadzības kopumā, bērnu nabadzības, strādājošo un pastāvīgas ilgtermiņa nabadzības) mazināšanu, minimālo ienākumu līmeni, kas tiek nodrošināts ar pensijām, un pieeju veselības aprūpei un tās kvalitāti (bērnu mirstības samazināšana, veselības uzlabošana un dzīves ilguma palielināšana u.c.); atkārtoti pauž prasību noteikt ES mērķi attiecībā uz bērnu nabadzības samazināšanu uz pusi līdz 2012. gadam un tikpat lielā mērā līdz 2015. gadam likvidēt bērnu, jauniešu un pieaugušo dzīvošanu uz ielas bez pajumtes;

Trešdiena, 2009. gada 6. maija

52. prasa izstrādāt konkrētu rīcības plānu aktīvas integrācijas stratēģiju īstenošanai, kuru pamatā būtu sabiedrības un citu ieinteresēto personu, tostarp no nabadzības cietušo personu, līdzdalība; uzskata, ka rīcības plānam jānosaka termiņi un reālistiski kvalitatīvi un kvantitatīvi mērķi, kuru pamatā būtu īpaši rādītāji un īpašs dialogs starp ieinteresētajām personām; uzskata arī, ka rīcības plānā ir jānosaka, kā ieviest aktīvu integrāciju un uzraudzīt to ar atklāto koordinācijas metodi sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas jomā, jo īpaši vietējā, reģionālā un valsts līmenī; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu iesaistīt vietējās iestādes aktīvas integrācijas stratēģiju ieviešanas uzraudzībā, finansējot vietējo iestāžu aktīvas integrācijas novērošanas punktu tīklu, izmantojot *Progress* programmu; prasa Komisijai un dalībvalstīm piešķirt svarīgu nozīmi šiem novērošanas punktiem turpmākās politikas procesā un integrēt aktīvas integrācijas programmas, izmantojot pārskatītās Lisabonas stratēģijas valstu reformu programmas un jo īpaši Eiropas nodarbinātības stratēģiju;

53. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
